

MEOSZ OTTI SAJTÓFIGYELÉS

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottakról és a MEOSZ interaktív portálján a 108 egyesület által közölt információk tallózása

A sajtóban megjelent információk

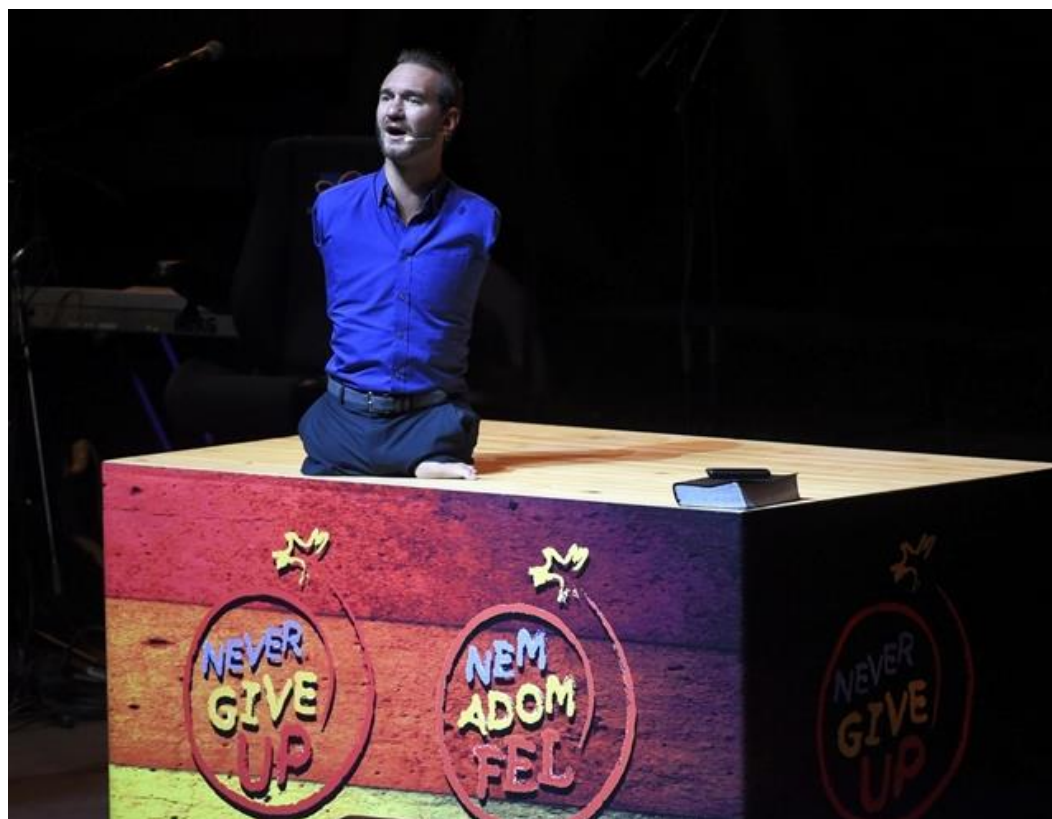
-- MÉDIA HÍREK ---

NICK VUJICIC: „A problémák ott kezdődnek, ha valaki azt hiszi, hogy fontosabb a másiknál.”

Több mint 61 országban járt, 3000 színpadon állt, 50 állam- és kormányfővel találkozott, 1,4 milliárd ember látta a neten keresztül előadásait. A végtagok nélkül élő Nick Vujicic az egyik legnépszerűbb motivációs tréner a világon, a magyar fővárosban az iskolai erőszak ellen kampányol. Villáminterjú.

A szerb bevándorlók gyermekeként Ausztráliában született, ma Amerikában élő, kéz és láb nélkül világra jött prédikátor, író és motivációs tréner 2013-ban járt először Magyarországon. Akkor is és most is a sérült emberek érdekeit képviselő Nem Adom Fel Alapítvány meghívására érkezett Budapestre. Szerdai telt házas előadását csütörtökön még kétszer megismétli a Tüskecsarnokban. Ezúttal az iskolai bántalmazások és zaklatások elleni küzdelemről beszélt, az eseményt 500 iskola tanulója is követték (és követik csütörtökön is) a neten.

A szerdai előadás után beszélgettünk.

hvg.hu: Miért pont az iskolai zaklatást, fiatalkori erőszakot választotta előadása témájának?

Nick Vujcic: Ez az előadás az idén indított kampányom része. “Maradj erős”– ez a címe, mint ahogy a legújabb könyvemé is. Azt állítom az alcímbe, hogy “ Le tudod győzni mindazokat, akik terrorizálnak vagy más módon elnyomnak”. Nagyon fontosnak tartom, hogy ezeket a gondolatokat közvetítem a következő generációk számára. Már csak azért is, mert van két kisfiam. Nem mindegy, milyen lesz a jövőjük. Világszerte járványszerűen terjedő jelenség mások bántalmazása, az emberkereskedelem, a szegénység, az éhezés, a rossz egészségügyi ellátás. Pedig van a Földön elegendő erőforrás, hogy mindenkin lehessen segíteni. Képzeljük el, hogy például csak Amerikában mindenki adna csupán 1 dollárt a rászorulóknak...

hvg.hu: Mit tehet egy-egy ilyen előadás az erőszak ellen?

N. V.: A következő 5 évben az a célom, hogy a lehető legtöbb embert meggyőzzem: egyenlők vagyunk és szükségünk van egymásra. A világon a problémák ott kezdődnek, hogy valaki azt hiszi, hogy fontosabb a másiknál. Ez a magatartás először otthon jelenik meg, azután az iskolában és beszivárog mindenhová. Remélem, megakadályozhatjuk ennek a terjedését. Bátornak kell lennünk, nem szabad félni a kudarcoktól, mert azokból tanulunk.

hvg.hu: Óriási energiák vannak önben és kivételes meggyőző erő. Pedig nem így kezdte, sőt önéletírásából kiderül, hogy gyerekkorában depressziós volt.

N. V.: Nyolcévesen azért voltam depressziós, mert nem tudtam, mit rejt a jövő. Azt gondoltam magamról, hogy ronda vagyok, mindig egyedül leszek. Gyűlöltem Istent: miért teremtett engem ilyennek? Azért imádkoztam, hogy nőjön ki a kezem és a lábam. Az általános iskolában sokat csúfoltak, 10 éves koromban öngyilkos akartam lenni. Pedig a szüleim, informatikus papám és ápolónővér édesanyám óriási türelemmel és szeretettel foglalkoztak velem, és egy kivételesen jó barátom volt még mellettem. Ők mindig arra neveltek, hogy fogadjam el magam olyannak, amilyen vagyok. Akkor békéltem meg Istennel, amikor 15 éves koromban elolvastam János evangéliumának 9. fejezetét, amelyben Jézus Krisztus találkozik egy születése óta vak emberrel. Amikor megkérdezték tőle, miért vak ez az ember, azt válaszolta: azért, mert Istennek tervei vannak vele. S ekkor döbbsentem rá, hogy Istennek velem is tervei vannak.

hvg.hu: Mikor jött rá, hogy kiváló előadói képességei vannak?

N. V.: 17 éves voltam. S nem a papám, nem a mamám és nem is egy tanár, hanem az egyik iskolai karbantartó mondta nekem, hogy én előadó leszek: meg fogom osztani a történetemet. Azt feleltem neki erre, hogy maga megőrült. S ő inntől kezdve hajtogatta, hogy tartsak ír tanulóknak előadást az iskolában. Három hónap után beadtam a derekam. Izzadt a tenyerem, remegett a térdem (*Vujicic előadásaiban is gyakran él ehhez hasonló fura fordulatokkal, noha nincsenek végtagjai – a szerk.*), de az előadás jól sikerült, a végén a közönségben néhányan elsírták magukat. Ezután érkeztek újabb és újabb meghívások, mígnem egyszer – ekkor már 19 éves voltam – 300 tinédzser előtt kellett beszélnem. Egy lány odajött az előadásom után, megölelt, zokogott és azt mondta, hogy neki még soha senki nem mondta azelőtt, hogy szereti. Ennek 14 éve. Azóta 61 országban jártam, 3000 színpadon álltam, 50 állam-és kormányfővel találkoztam, 1,4 milliárd ember látott a neten keresztül. És még csak 33 éves vagyok, szinte most kezdtem el ezt a missziót.

hvg.hu: Előadásaiban azt hirdeti, hogy hinni kell Istenben és magunkban, a nehézségek legyőzhetőek és merjük megvalósítani álmainkat. Miközben persze az élet tele van akadályokkal.

N. V.: Engem is alaposan megpróbált az élet az elmúlt évben. Édesapámnak azt mondták, hogy rákos és nyolc hete van még hátra. 2 hét alatt minden hivatalos dolgot rendbe tettem körülötte, és legfőképpen Istenben bízva reménykedtünk, imádkoztunk. Februárban egy orvosi komplikáció következtében én is majdnem meghaltam, 6 hétig kritikus volt az állapotom. De a családom, a barátok szeretete, az imáik, az Istenbe vetett hit segített. Mindketten élünk! Édesapám megírta az “Egy tökéletesen tökéletlen gyerek felnevelése” című könyvét. Én pedig egy életsegítő tanterven dolgozom az egyik kollégámmal. Föl akarjuk venni ezzel kapcsolatban az oktatási kormányzatokkal a kapcsolatot – és persze a szülőket is be kellene vonni, csak még nem tudom, hogyan. Az Egyesült Államokban 4300 öngyilkos diák van évente. Ezért is járok sokat iskolákba – hitet adni a gyerekeknek. Sokan nem hiszik el magukról, hogy ők is lehetnek hősök. Pedig olyan kevésen múlik, olykor egy mosoly is elég, hogy megváltozzanak körülöttünk a dolgok. És persze nem lehetséges az, hogy mindenki a barátunk legyen, de arra törekedni kell, hogy ne legyenek ellenségeink. És feltétlenül legyen egy olyan cél, ami értelmessé teszi az életünket.

Átadták a Debreceni Terápiás Ház felújított részlegeit

Debrecen Átadták a Debreceni Terápiás Ház felújított részlegeit csütörtökön, a 126 millió forintos korszerűsítés a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság (SZGYF) saját forrásából valósult meg.

Bátori Zsolt, az SZGYF főigazgatója az ünnepségen elmondta: Magyarországon 35 ezer szociális otthoni férőhely van az állami ellátórendszerben, amelyben mintegy 25 ezren dolgoznak. Az otthonokban magas színvonalú szakmai munka folyik, az intézményekben dolgozók munkáját "a becsületesség, a szakmaiság és az állhatatosság jellemzi" közölte, megjegyezve, hogy "a külvilág alkotta kép nem mindig tükrözi a valóságot".

Bátori Zsolt hozzátette, az időotthonokba és a gyermekotthonokba látogatók személyesen is meggyőződhetnek arról, hogy ezekben az intézményekben "tisztességgel, a szerény lehetőségeket maximálisan kihasználva törekszenek otthon, szakmai és lelki segítséget nyújtani az ellátottaknak". A főigazgató kiemelte: a Környezet és Energia Operatív Program (KEOP) pályázatán elnyert tízmilliárd forint európai uniós forrásból 130135 szociális intézmény energetikai korszerűsítését oldják meg. Ebből a pénzből 150 millió forintot biztosítanak a Debreceni Terápiás Ház épületeinek külső felújítására jelezte.

Verdó György, az SZGYF hajdúbihari kirendeltségének igazgatója az MTInek elmondta: a Debreceni Terápiás Ház mellett további két megyei intézményük energetikai megújítására nyújtanak be pályázatot a KEOPforrásra. Csaholczi Rácz Éva, a terápiás ház vezetője az MTI érdeklődésére elmondta: bentlakásos intézményükben 240 pszichiátriai és értelmi fogyatékos ellátottat gondoznak. A mostani felújítással 80 ellátott elhelyezését biztosító két részlegük újult meg teljesen, 2014ben pedig 40 férőhelyet újítottak meg, e két korszerűsítéssel immár valamennyi gondozott megfelelő elhelyezést kapott tette hozzá.

forrás: veol.hu

Ha Tarantino dicsérné, annak azért örülnék

Nem érte derült égből villámcsapásként, hogy Magyarország a Tiszta szívvel-t küldi az Oscar-versenybe, de kizártnak tartja, hogy díjat nyerjen a film, a legjobb kilenc közé szeretnének bekerülni. A fesztiválok hiába szeretik a kerekesszékes gengsztereket, a Saul fia más liga, nem lehet összehasonlítani Till Attila szerint. Azt viszont sajnálja, hogy a magyarokban nem munkál sem kíváncsiság, sem az összetartozás érzése, hogy megnéznének egy magyar filmet, inkább "benarkózzák magukat két órára valami hollywoodi látványfilmmel". Szerinte a kritikusok is tehetnek róla. Till Attilával beszélgettünk.

Mit gondolt, amikor hallotta, hogy Magyarország [a Tiszta szívvel-t nevezi](#) a jövő évi Oscarra?

Nagyon örültünk neki! Nem teljesen derült égből a villámcsapásként ért a dolog, mert bár nem ismerem a szempontokat, de a nézettséget és a fesztiválmeghívásokat figyelembe véve sejtettem, hogy néhány film között fog eldőlni a nevezés, és reméltem, hogy ebben a körben benne leszünk. Jó érzés.

Korábban ahhoz szoktam hozzá, hogy ilyenfajta elismeréseknek vagy visszaigazolásoknak a közelébe se szoktam kerülni, ha művészetről van szó. Tévében kaptam sokféle jót az elmúlt tizenöt évben, de ha filmezek, akkor nekem ez még új.

Hogyan látja a film esélyeit? Mi lehet vonzó a Tiszta szívvel-ben az amerikai filmakadémia szavazói számára?

Hogy milyen lobbik, ízlésrendszerek, divatok tudják befolyásolni az amerikai filmakadémia tagjait, arról lövésem sincs, ezért lehet, hogy olyasmit feltételezek, ami nem igaz.

Az biztos, hogy eddig kiderült, hogy a fesztiválokon nagy közönség kedvencek vagyunk.

Tehát valami működik a filmmel kapcsolatban, izgalmat tud kelteni maga körül, jelszerűen más tud lenni, mint a többi, és ez elég fontos egy nemzetközi megmérettetésen. Abban a pillanatban, amikor a magyar film kilép külföldre, az egyik legfontosabb a megítélésében,

hogy mekkora erővel tudja bemutatni, hogy ő más. Ha bármilyen értelemben azonosságot mutat nemzetközi műfajokkal, trendekkel, az a hátrányosságává válik.

A másik, hogy egyedi módon, szabadon keveri a műfajokat. Az erőszak, a képregényes elemek össze vannak hozva realista, művészfilmes hangulatú jelenetekkel, ami lehet érdekes. A harmadik nagyon fontos szempont, amit kiemelt a Variety - és az már eleve nagy dolog, hogy [írt a filmről](#) -, hogy igazi mozgássérült szereplők vannak benne. Hogy egy mozgássérült témába behelyezünk igazi mozgássérült embereket, ez az amerikai logika szerint figyelemfelkeltő.

De egy film az ötleten és belepakolt gondolon túl valami egyébtől jó, amit verbalizálni is nehéz. Amit talán úgy fogalmazunk meg, hogy mennyire érzékeny, radikális, kockázatvállaló, újszerű. Hogy ezek alapján mennyire fogják jó filmnek találni az akadémia-tagok, nem tudom megmondani, sőt azt sem, megnézik-e egyáltalán.

Ön utánanézett, hogy más országok mit neveztek?

Nem. Semmiféle illúzióm nincs. Azt gondolom, az összes cannes-i, berlini díjnyertes ott lesz a mezőnyben.

A Tiszta szívvel-t ugyanaz a cég gyártotta, a Laokoon, ami a Saul fiát is. Emiatt jobban izgult az Oscar miatt idén, mint mások?

Amikor volt az Oscar, a gyerekekkel fönt voltunk, néztük éjszaka. Nagy pillanat volt, hogy ott voltak a magyarok, még akkor is, ha fölmerül, hogy mi is az, hogy magyarok. Ott a László és a Röhrig, mi meg itt.

Nem nyomasztja, hogy pont ön előtt megnyerte egy magyar film az Oscart? Hogy az emberek azt várják majd, ön is érje el ugyanezt?

Lehetetlen elvárás. Majdnem kizárt, hogy kétszer egymás után Magyarország nyerjen. Matematikailag is nagyon furcsa lenne, de ami ennél tényyszerűbb, hogy nem lehet összehasonlítani a két filmet. A *Tiszta szívvel* nevezése olyan, hogy Magyarország minden évben küld egy filmet, a *Tiszta szívvel* ebbe a mezőnybe simul bele. A *Saul fia* egy világszenzáció. Nem lehet összehasonlítani egyik magyar filmmel sem, most már soha többet.

Lehet, hogy a *Saul fia* miatt is vagyok ilyen visszafogott. A *Saul fia* olyan típusú történet, mint a Beatles, van benne egy fantasztikus együttállítás. Első film, ami megnyeri az összes díjat. Beszáll a Sony, egy fantasztikusan erős cég, ami ismeri az egész mechanizmust. És László történetesen olyan ember, aki alkalmas minderre.

Arról kevés szó esett a magyar sajtóban, hogy amit László végigcsinált Cannes-tól az Oscarig, arra nagyon kevés ember lenne képes. Hogy adott ötszáz interjút angolul és franciául a világ minden pontján, annyit dolgozott, mint egy régi, menő rock sztár. És ráadásul László nagyon értelmesen, meggyőzően tud nyilatkozni, ahogy Röhrig is, [Erdély Matyi](#) is. Nagyon erős csapat, végigcsinálták az egész elképesztő menetet, és a végén ennek köszönhetően is győztek.

Nem az a kérdés, hogy Magyarország meg tudja-e ezt ismételni, hiszen az adott felállítás sem ugyanaz. Nem pontos példa, de a Saul fia más foci, a Barcelona vagy a Real Madrid, mi pedig jelenleg az újpesti Dózsa vagy a Fradi vagyunk egy BL-bajnokságon. Ugyanakkor küzdünk, Stalter Judit producer nagy erővel dolgozik azon, hogy legyen amerikai forgalmazónk, és bejussunk a legjobb kilenc közé. Számunkra az már nagy siker lenne.

A Saul fiát dicsérte Spielberg, Scorsese, [Cate Blanchett](#), [Harrison Ford](#), Ryan Gosling. Ön kinek a dicséretére áhítzik a leginkább?

Én a latin vonalat szeretem nagyon. Inárritu, Almodóvar. Vagy Aronofsky. Tarantinónak azért örülnék, mert szokták mondani a *Tiszta szívvel*-ről, hogy az erőszaknak és a humornak a keveredése tarantino. Én nem Tarantino miatt csinálom ezt, vagy ki tudja? Lehet, hogy Tarantino olyan erős, hogy minden film, ami az erőszak és a humor keveredésével operál, olyan, mintha Tarantino köpönyegéből bújt volna elő.

udja, kinek örülnék még nagyon? Mickey Rourke! Thuróczy Szabival nagy kedvencünk. A legcsodálatosabb főfasznak tartjuk, aki közben iszonyatosan tehetséges. Kedvenc filmünk *A pankrátor*. Akit nagyon nagyra tartok még, az a [Leviatán](#) rendezője. És akit imádok, az Steve McQueen, az *Éhség* és [A szegyetelen](#) miatt.

Öt évvel ezelőtt azt mondta, hogy „a Pánik-ot megnézte ötvézer ember, ami sikernek számít, de gazdaságilag egy értékelhetetlen szám”. A Tiszta szívvel bemutatója előtt azt nyilatkozta, hogy ötvézer nézőt szeretne. A film most 31 188 nézőnél tart. Csalódott emiatt?

Úgy látszik, nem tudok olyan filmet csinálni, amit ennél többen néznek meg. Pedig elképesztő kritikai visszhangot kapott, meg még a mozikban, most is, ahogy jöttem, leszólitott egy ember az utcán, hogy látta, és tetszik neki. Ez nekem érzésre százezer ember. De a valóságban nem annyi. Miközben a *Tiszta szívvel* a második legnézettebb magyar film az idén *A Lovasjász* után. A 31 ezer néző gazdaságilag semmi – persze a hatezer nézőhöz képest csodálatos. Ez óriási probléma.

Hajdu Szabolcs filmjét kapásból meg kellene néznie 100 ezer embernek, csak azért, mert [nyert Karlovy Varyban](#). Önerőből csinálta, ezért meg kellene néznie 150-200 ezer embernek, bátorítólag. Ha ez egy erős kultúra lenne, és lenne értékkepző ereje a művészetnek, de úgy tűnik, nincs. Jön a *Kincsem*, meg kellene néznie 500 ezer embernek. Nagy, romantikus film, biztos jól lesz megcsinálva, lovak, kosztümök, tele kell lenniük a moziknak. És nem tudom, lesz-e 500 ezer nézője a *Kincsem*-nek.

Magyarországon a moziba járás megfeneklett. Az a nyavalygás többé nem igaz, hogy nincsenek magyar filmek. Az a panasz sem állja meg a helyét a néző részéről, hogy nem talál magának való falatot. A magyar film sokszínű, van mindenféle művészfilmtől a populárisabb műfajokig. Csak az a baj, hogy az emberek olyan mennyiségű mozgóképet fogyasztanak reggeltől estig a televízióban, a számítógépen, interneten, telefonon, hogy nincs erejük, szándékuk, nincs egy pluszgondolat, kimozdító erő, hogy célzottan menjenek moziba valamiért.

Megcsappant azoknak a nézőknek a száma, akik tudatosabban mennek moziba annál, hogy megnézzék az aktuális amerikai látványfilmet. Én is járok ilyenre, nem azt mondom, hogy rossz. Benarkózza magát az ember két órára egy látványmozival. Csak kár, hogy az már különleges gondolatnak számít, ha meg akar nézni valaki egy magyar filmet, csak azért, mert magyar. Ez a bensőséges viszony, a saját színészeink, rendezőink iránti kíváncsiság és az a természetes jó érzés, hogy mi mégis egy csapat vagyunk, sajnos ez is kiveszett. Ez nagy probléma, nem látok rá megoldást.

[Egy interjúban](#) bedobtam Andy Vajnánál az ön ötletét, hogy ingyen kellene vetíteni a magyar filmeket. Vajna azt mondta, akkor sem néznék többen. Ön még fenntartja az álláspontját?

Ez eredetileg Pálfi Gyuri ötlete, de igen, miért ne kísérletezhetnénk? A magyar film jellemzően úgysem hozza vissza az árát, sőtolyan sok pénz megy el filmekre, hogy az nagyjából olyan, mint régen a katedrálisépítés volt. Európában ez egy kulturális szokás. Ha meg a filmgyártás nem gazdasági, hanem kulturális kérdés, akkor meg lehetne próbálni azt, hogy például hat órákor magyar film megy ingyen. Nyolckor meg amerikai megy, pénzért. Kibírnák szerintem a forgalmazók.

A másik megoldás, hogy odaadjuk a filmeket olyan nagy weboldaloknak, mint az Origo és az Index, vagy a tévéknek, csak abban már semmifajta pénz nincs. A forgalmazók ezért ezt nem támogatják, pedig szerintem ez is korszerű dolog. Működne. Ha odaadnánk Gigor Attila filmjét, tessék itt a *Kút*, az RTL Klubon vagy a TV2-n megy szombat este, szerintem megnézné egymillió ember. Csakhogy ezzel nagyon sérül a moziélmény. Ha minden premier az interneten vagy a televízióban lenne, a mozira keresztet vethetnénk.

A Tiszta szívvel magyar premierje napján [bement a Morning Show-ba](#), elmondta, hogy nagyon felhúzta magát [az Origo előző este megjelent kritikáján](#), és egyetértett Sebestyén Baláznak azzal a felvetésével, hogy a magyar filmek esetében meg kellene várni, míg megnézi adott számú néző, és csak azután kéne a kritikát kirakni.

Nagyon [rosszat írtak](#) már a trailerről is. Az előzetesről rosszat írni úgy, hogy sem az újságírók, sem a nézők nem látták a filmet, nem korrekt. Vagy amikor Bujdosó Bori a *Szerdai gyerekek*-ről a Karlovy Vary-i bemutatója után [írt rosszat](#) úgy, hogy a film csak majd hónapok múlva lesz a magyar mozikban, ezek mind olyan gesztusnak tűnnek, hogy kezdik lebeszélni a nézőt. Miközben amúgy is kevés néző van. És az is bebizonyosodott, hogy a magyar film számára rendkívül fontos az internetes propaganda. Ami jó kritikát kapott, és szójhagyomány útján terjed a jó híre, azt legalább valamennyien megnézik. Amit jól lehúzik a kritika, annak teljesen mindegy, hány plakátja van.

Arra ösztökélném az újságokat, hogy míg a film nincs a mozikban, addig csak ajánló jelleggel írjanak róla, és amikor az első hétvége lement, akkor oda lehetne dobni a farkasok közé. Mindenkinek van joga leírni a személyes véleményét, de ebbe a szerencsétlen kis, nehezen működő közegbe még bele-belerúgni a kritikákkal, csak árt.

Van a kritikának egyfajta fogyasztóvédelmi funkciója, megmondja az embereknek, hogy vigyázzanak, mert ez a termék gázos. Ha valamiről csak négy nap múlva lehet írni, akkor elveszíti ezt a funkcióját.

Nem veszíti el. Értem, hogy az internetes hírportálok versenyt futnak az idővel, hogy ki az, aki először jön ki a skalppal. Az is problémás, hogyszajnos a média úgy működik, hogy hergeli a résztvevőket, hogy extra szart vagy extra jót írjanak, az árnyalatok eltűnnek. Végül is mi jól megúsztuk, a *Tiszta szívvel* elég nagy kritikai visszhangot kapott, amiben alapvetően szerették. Nem panaszkodhatok.

Karlovy Varyban az első vetítésen szétverte a közönség a házat, annyira tetszett nekik a Tiszta szívvel, [a közönségsvavazáson is nagyon jól szerepelt](#). A díjkiosztóról viszont üres kézzel távoztak. Jobban örült az előbbinek, mint amennyire rosszul esett az utóbbi?

A külföldi fesztiválokat azért is szeretem, mert ott én egy senki vagyok. Nincs az, hogy Till Attila, a tévés óhatatlanul elhúzza maga felé a sajtót. Nagyon meghatott, hogy a nézők ennyire szerették a szereplőket, aláírták velük a jegyüket, fotót kértek tőlük. Végre kívülről tudtam ezt szemlélni, és nagyon erős élmény volt. Őszintén mondom, hogyaz, hogy mi Karlovy Varyban nem kaptunk díjat, fel sem tűnt. Ráadásul abban a szekcióban, amiben mi szerepeltünk, előző évben a *Szerdai gyerek* nyert, és számítottam rá, hogy nem adják oda a magyaroknak kétszer.

Már 15 éve emblematikus arca az egyik nagy kereskedelmi tévécsatornának, felteszem, ott sztárgázsit kap a munkájáért. Önnek gazdaságilag ráfizetés hónapokat beleölni egy film készítésébe?

Filmrendezőként nem tudnék megélni, és szerintem nincs olyan rendező Magyarországon, aki képes erre. Ahogy figyelem, akár más művészeti ág képviselői, ők is ezerféle dolgot csinálnak, reklámfilmet rendeznek, tanítanak, bérmunkákat végeznek.

Említette korábban, hogy stócban állnak önnél a filmtervek, és mindegyiknek Thuróczy Szabolcs a főszereplője. Miért nem ad be egy csomó forgatókönyvet a Filmalaphoz?

Azért nem stócban. Én egy lamentálós, sokszor nehezen döntő alkat vagyok az írás terén. Van pár, amit meg akarok csinálni, és van pár olyan, ami várakozik, mert nem elég jó. Most is épp vacillálok két könyv és egy ötlet között.

Milyen az a három filmterv?

Az egyik apukafilm, felnövő gyerek körül széteső házasság, korosztályos film, de nem saját történet. A másik egy szívbe markolóan valóságos kelet-európai túlélőshow. A harmadik hadd legyen titok.

Az első filmje bemutatója idején 36 éves volt, a másodiknál 44. A következőnél hány szeretne lenni?

Negyvenhat. Muszáj lesz begyorsulni.

forrás: origo.hu

[Így fedezte fel Tilla Oscar-díjra jelölt filmjének szereplőit](#)

Budapest — Till Attila Oscarra jelölt filmjének szereplőivel találkozhattak csütörtökön az Európai Mobilitás Hét keretében megrendezett autómentes napon a Fény utcai piacnál közlekedők.

- [A Tiszta szívvel című Oscar-díjra jelölt film](#) szereplői, a Csap testvérek térítésmentes kerékpár átvizsgálási ponton szolgáltatást végeztek - mondta Láng Zsolt, a II. kerület polgármestere. Till Attila több szállal is kötődik a kerülethez, itt fedezte fel például filmjének szereplőit, a bringaszerelő ikerpárt.

- **A Marczibányi téren működik a Mozgássérült Embek Rehabilitációs Központja. Ott találkoztam a guruló műhelyben dolgozó ikerpárral, akik kerékpárokat és kerekesszéket szerelnek.**

Tündéri pofák, azonnal megtetszettek. Már eleve szórakoztató, hogy egyformák, én is mindig összekeverem őket, ráadásul egyszerre beszélnek - magyarázta Attila, aki 3 évig lakott albérletben a piac mellett..

forrás: blikk.hu

Autómentes Nap a II. kerületben

Az autómentes napon a II. Kerületi Önkormányzat rendezvényén Till Attila, a Tiszta szívvel című film rendezője és Láng Zsolt II. kerületi polgármester várta a kerékpárral érkezőket. A Fény utcai piac mellett ingyenes kerékpárszerviz szolgáltatást is igénybe vehettek a bicajosok a Csap testvérek jóvoltából, akik az Oscar-díjra ajánlott film szerelőit alakították, és a MEREK (Mozgássérült Embek Rehabilitációs Központja) munkatársai.

Láng Zsolt polgármester a piac bejáratánál felállított kerékpárszerviznél elmondta: az Európai Mobilitási Hét programjaihoz és az autómentes napra idén a MEREK-kel és a Magyar Autóklubbal közösen olyan programokat szerveztek a II. kerületben, amelyek közösségi élményt nyújtanak kicsiknek és nagyoknak egyaránt. – Ezzel is szeretnék népszerűsíteni az

autómentes közlekedést Budán, abban bízva, hogy amikor csak lehet, sokan választanak gépkocsi helyen más közlekedési megoldást. A polgármester kiemelte, hogy évtizedes, jó kapcsolat fűzi a II. Kerületi Önkormányzatot a rehabilitációs intézményhez: az önkormányzatnál és a polgármesteri hivatalban dolgozók közül számos munkatárs érkezett a MEREK-ből és kiváló munkaerőnek bizonyulnak - tette hozzá Láng Zsolt.

Till Attila rendező, műsorvezető elmondása szerint szívesen jött az eseményre, mert bringásként nagyon fontosnak tartja, hogy minden formában népszerűsítsék a biciklizést. Mint mondta, reméli, hogy a jövőben sok ehhez hasonló kerékpározást népszerűsítő kezdeményezés lesz még. Till Attila köszönetet mondott a MEREK-nek, amiért támogatta a filmjét, amelynek több jelenetét is az intézményben forgatták.

- A Csap testvéreket nagyon szeretem, a legjobb bicikli- és kerekesszék szerelők, emellett virtuóz mutatványokat tudnak kerekesszékekkel, a forgatáson a színészeket is megtanították különböző trükkökre, például arra, hogyan kell a kerekesszékekkel egy padkára felugratni - mesélte.

Az autómentes napon a II. Kerületi Önkormányzat jóvoltából a kerület két pontján ajándékokkal is kedveskedtek a két keréken érkezőknek, emellett tizenkilenc II. kerületi óvodában harminckét futóbiciklit ajándékoztak a kicsiknek, ebből ötöt Láng Zsolt polgármester adott át délelőtt a Filler utcai ovisoknak. Az elmúlt napokban közel négyszáz II. kerületi általános iskolás próbálhatta ki az önkormányzat szervezésében a Magyar Autóklub kitelepült KRESZ parkjának szemléltető eszközeit, játékeit, mint a „részeg szemüveg”-et vagy az ütközés következményeit bemutató biztonsági öv-szimulátort vagy a gyerek gokartot.

Az elmúlt 10 évben a II. kerületi kerékpárutak hossza elérte a 4,5 kilométert, és a kerékpárutak fenntartására az elmúlt években közel 30 millió forintot költött az önkormányzat. Egy sikeres pályázatnak köszönhetően hamarosan több kilométer új kerékpárút épülhet Buda zöld szívében, a II. kerületben.

1 csatolt webcím <http://https://www.facebook.com/budapest2/photos/?tab=a...>

forrás: onkormanyzat.mti.hu

Jár a köszönet, mert megérdemlik

Nyíregyháza – Dr. Kovács Ferenc nyíregyházi polgármester gratulált Veres Amarillának és Helebrandt Máténak.

Sport. Veres Amarilla és mestere, Pákey Béla – harminc órás utazást követően – kis túlzással a repülőtérről esett be arra a fogadásra, amelyen dr. Kovács Ferenc, nyíregyházi polgármester köszöntötte a városnak hírnevet szerzett sportolókat. Mint ismert, a minap véget ért riói paralimpián az ifjú hölgy oszlopos tagja volt a kerekesszékes vívás párbajtőr csapatversenyben bronzérmes magyar válogatottnak, míg egyéniben az ötödikként zárt.

Ugyancsak ezen alkalommal gratulált a szabolcsei megyeszékhely vezetője Helebrandt Máténak, aki a brazil nagyvárosban rendezett olimpián egyéni csúccsal a huszonnyolcadik helyen végzett a 20 kilométeres gyaloglásban a riói olimpián. Pokrovenszki József 27 éves tanítványa 1:22:31 órával ért célba a 70 induló között.

Az ünnepélyes ceremónián, ahol a szülők is jelen voltak, dr. Kovács Ferenc nem felejtette el megjegyezni: a mai, negatív hírektől hemzsegő világban a jó eredményeket nem lehet eléggé megköszönni.

– Életem legjobb formájában vívtam Rióban, nem éreztem, hogy maradt volna bennem – nyilatkozta a Rióban újoncként debütált Veres Amarrila. Még úgy sem, hogy a veretlenül, öt győzelemmel nyitotta az egyéni viadalt, majd a negyedöntőben öt büntetőtussal sújtották, ami nagyban hozzájárult ahhoz, hogy kikapott ukrán riválisától. – Jó lett volna egyéniben tovább menni, de „kilapoztak”, a csapatsiker azonban óriási örömet szerzett mindannyiunknak. Úgy különösen, hogy életemben először én lehettem a befejező ember, ami nagy felelősség.

forrás: szon.hu

Így él egy kerekes székes kismama, egy panelház kilencedik emeletén

Márciusban beszélgettünk Krisztával, akkor a várandóssága 24. hetében járt. Sok mindenben bizonytalan volt, de két dolgot majdnem biztosra tudott: a babának is dongalába lesz, ahogy neki, és nem természetes úton fog világra jönni. Egyik sem így lett, és ez maga a csoda.

Nagyon meglepődtem, amikor [Szalai Krisztina](#) a közösségi oldalán június elején megosztotta az örömhírt: megszületett kisfia, Milán, ráadásul természetes úton. Az orvosával végig császármetszésre készültek.

Kriszta nyitott hátgerinccel és dongalábbal született, a bal lábszárát pedig még gyerekkorában amputálták a szövődmények miatt.

„Én már belenyugodtam, hogy a babának sem lesz ép a lába, és abba is, hogy [császármetszéssel fog születni](#)” – meséli Kriszta. Az otthonukban, egy kétszobás, békásmegyeri albérletben látogattuk meg a háromtagú kis családot.

„El akartam kerülni mindenféle kockázatot. Aztán június 8-án éjjel felgyorsultak az események, onnantól kezdve szinte sodródtunk az árral, hagytuk, hogy minden úgy történjen, ahogy történnie kell. Este kezdtem vajúdni itthon, aztán reggel bementünk a kórházba, ahol megállapították, hogy már háromujjnyira tágultam – egyébként minden rendben volt, minden úgy zajlott, ahogy kell. Az orvosom nyilván ezen felbátorodva rögtönzött, javasolta, hogy próbáljuk meg a [természetes szülést](#). Igaz, kicsit megijedtem, de nem ellenkeztem, igazából megbíztam benne, hittem, hogy tudja, mit csinál. És a kórházban előkészítették a műtőt, bármikor azonnal betolhattak volna, ha probléma van. Ettől nyugodt voltam. És attól is, hogy nagyon sokan figyeltek rám, két orvos is részt vett a szülés levezetésében. Milán átlagos méretű baba volt, attól sem kellett tartani, hogy a súlya esetleg megnehezíti a kitolást.”

Kriszta és Sándor a kis Milánnal (Fotó: Vadnai Szabolcs)

Alig hitték el, hogy a babájuk makkegészséges

Amikor a babát megvizsgálták, az is kiderült, hogy egy kis nyelvlenövést leszámítva makkegészséges. *„Annyira boldogok voltunk, mikor megtudtuk, hogy Milánnak egyáltalán nincs dongalába. Annak ellenére, hogy több ultrahang-vizsgálat is az elváltozás gyanúját igazolta. De ez akkor már egyáltalán nem érdekelt. Az orvosok is tévedhetnek. Nem ez a lényeg, hanem az, hogy a kisbabánk ép, és képes lesz normálisan járni.”*

Krisztának egy kis vérveszteséget leszámítva nem okozott semmilyen nehézséget a szülés. *„Azt éreztem, hogy nagyon álmos vagyok, de az orvosom gyorsan reagált, kaptam vért. Néhány órát még bent tartottak a szülőszobán, de másnapra már kutyabajom sem volt. A kisfiam is egész nap velem lehetett, csak etetni és fürdetni vitték el. Az orvosomnak azért is hálás vagyok, mert elintézte, hogy egyágyas szobát kapjunk, zavartalanul lehettünk együtt, és mi sem zavartunk másokat. Utólag kicsit hiányolom, hogy a szoptatásban nem támogattak eléggé, és sajnós csak itthon indult be valamelyest a tejem, a szülés utáni negyedik napon.”* Mondjuk nyilván az is hátráltatta Milánt a szopásban, hogy kicsit le volt tapadva a nyelve, de ezt még ott korrigálták egy kis műtéttel. *„Azóta is minden szempontból jól van. Igaz, a szoptatást elég hamar abbahagytam, most már csak tápszert kap. Mindig olyan mohón evett, és én nagyon félttem, hogy megfullad. Ráadásul nem is volt elég tejem, egyre többet pótolgattunk cumisüvegből, abból sokkal ügyesebben is evett.”*

Közben Sanyi, az édesapa veszi át a babát, kicsit meg is nyugszik nála, ahogy Kriszta mondja, elég apás gyerek. *„Talán azért is, mert mindketten alig várjuk, hogy esténként hazaérjen. Ha itthon van, szinte mindent ő csinál a baba körül. Most is ő etette, mielőtt jöttetek.”*

Jakus Sándor, Kriszta jegyese az építőiparban dolgozik, ha munka van, gyakran későn ér haza. De olyankor teljes mértékben a családjára koncentrál, tudja, hogy Krisztának nehéz egész nap egyedül, egy panelház kilencedik emeletén. Csodálom is érte, hogy ilyen türelmes és kiegyensúlyozott édesanya. De ezt az édesapáról is megállapítom, mindketten nagyon óvón, körültekintően bánnak a kisfiúval.

„Igyekszem fürdetésre hazaérni, ami sajnos nem mindig sikerül – vallja be az apuka. – De muszáj sokat dolgoznom, így is kevés esélyünk van rá, hogy valaha saját lakásunk lesz.” Az apa nemrég újította fel a lakást, a munka árát lelakhatják, annyival is beljebb vannak.,,Budapesten biztosan nem jutnánk saját házhoz, a vidékre költözés meg Kriszta állapota miatt nem megoldás. Itt egész jól akadálymentesítették már a környéket, a székével eljut boltba, gyógyszertárba, orvoshoz. Vidéken ez kivitelezhetetlen lenne. Persze a panelnak meg az a hátránya: be vagy zárva, nyáron nagyon meleg van, télen meg csak akkor dugod ki az orrod, ha muszáj. De ez van.” Krisztától megtudom, hogy egy kerekesszékes kismama sem kap semmilyen extra juttatást, csak annyit, mint egy ép anyuka.

„Nem tehetek róla, parázós anyuka vagyok”

Közben elsétálunk kicsit a közeli parkba, hátha a baba is pihen valamennyit, már nyugós, sehogy sem jó neki. Apa betolja a liftbe a babakocsit, az anyuka a másik lifttel jön le.,,Babakocsival egyedül nem boldogulok, csak a kengurus megoldás marad, ha kettesben vagyunk. Olyankor csak akkor jöttem le eddig, ha már tényleg nem bírtuk fönt, vagy el kellett intézennem valamit. Szerencsére a fiam keresztanyja, a barátnőm itt lakik a közelben, ő néha el tud jönni napközben is, olyankor kicsit mentesülök. És egy kolléganőm is segít, ha teheti. A nagyszülők messze vannak, vidéken, tulajdonképpen csak akkor tudott itt lenni anyósom egy hetet, miután Milán megszületett.”

„De a védőnők is nagyon segítőkész, bármikor hívhatom, és én ezt ki is használom – mosolyog Kriszta. – Nem tehetek róla, parázós anyuka vagyok, minden apróság miatt megijedek. Kezdődött a szoptatással, amin már túl vagyunk, de persze napi szinten adódik valami, ami miatt kétségeim támadnak. Folyton aggódom, és ilyenkor gyakran telefonálok a védőnőnek. Ő mindig elérhető, készségesen válaszol a kérdéseimre, és ha úgy látja szükségesnek, személyesen is meggyőződik róla, hogy nincs-e probléma Milánnal. Felhívtam, amikor egy evésre nem evett meg 50 millilitert, vagy akkor, amikor megláttam a bőrén egy piros pöttyöt. Nagy szerencse, hogy ilyen türelmes hozzánk, különben megőrülnék a bizonytalanságtól.”

Krisztának nyilván a helyzet is szokatlan, mert korábban, ahogy mindenki más, ő is eljárt nap mint nap a munkahelyére, ahol emberek vették körül. *„Kicsit nehéz, hogy most csak itthon vagyunk, biztosan ezért is vagyok ilyen érzékeny. Majd később, ha Milán nagyobb lesz, persze fogunk kettesben is messzebbre menni, hiszen munkába is tömegközlekedve jártam a városba, meg tudom oldani. De eddig még nem mertem felszállni vele a buszra, nehogy elkapjon valamit a tömegben, még csak most lesz három hónapos. Egyelőre csak akkor utazunk, ha apa itthon van, és elvisz kocsival.”*

forrás: nlcafe.hu

Elindult az „Intézményi ellátásról a közösségi alapú szolgáltatásokra való áttérés fejlesztése – intézményi férőhely kiváltás” című (EFOP-2.2.2.) felhívás tervezetének társadalmi egyeztetése.

Az Emberi Erőforrás Fejlesztési Operatív Program keretében meghirdetett projekt célja, hogy a fogyatékossgal élők, illetve a pszichiátriai- vagy szenvedélybetegeket ellátó nagy létszámú intézményeket „közösségi” (azaz sokkal kevesebb beteggel foglalkozó) ellátás váltsa ki.

Támogatási kérelmet a fogyatékossgal élő, illetve pszichiátriai- és szenvedélybeteg személyek számára ápolást-gondozást nyújtó, a célcsoportok vonatkozásában telephelyenként 50 főnél nagyobb bentlakásos intézmények állami, egyházi vagy nem állami fenntartói nyújthatnak be.

A keretösszeg 35 milliárd forint, a forrást az Európai Regionális Fejlesztési Alap és Magyarország költségvetése társfinanszírozásban biztosítja.

A kormány 4-2592 támogatott kérelemmel „számol”. A kissé szélsőséges „től-ig” magyarázata, hogy egy projekt 13,5 millió forint és 7,546875 milliárd forint közötti összeget kaphat; ha minden pályázó a minimumot kapja, akkor 2592-en nyernek, ha mindenki a maximumot, akkor 4-en.

A felhíváshoz kapcsolódó észrevételeket, javaslatokat 2016. szeptember 29.-ig várják a véleményezésre kialakított [partnerségi fórumban](#).

Miért van szükség az áttérésre?

Magyarországon 14751 férőhellyel működnek 12 fő feletti intézményi ellátások (ápoló-gondozó otthon, rehabilitációs intézmény, átmeneti intézmény). Lakóotthon (1-12 fő) 1679 férőhellyel nyújt szolgáltatást, míg támogatott lakhatás (1-6, 1-12 fő) 201 férőhelyen. A 2014 végi adathoz képest 2015 végén 660 kiváltott vagy kiváltás alatt lévő férőhelyről beszélhettünk.

A jelenlegi nagylétszámú intézmények sok esetben a település szélén, rosszabb esetben az országhatáron, izoláltan, korszerűtlen épületekben működnek. Az intézmények a területi elhelyezkedésükből adódó korlátokat nem tudják leküzdeni, nem tudják a tényleges integrációt biztosítani. Egy több száz fős intézmény esetében fennáll továbbá annak a veszélye, hogy nem alkalmas az egyéni képességekre és szükségletekre alapozott szolgáltatás nyújtására, szükség van tehát a munkaerő-piaci részvételt és társadalmi befogadást segítő rendszerekre, az alapszolgáltatások erősítésére, a közösségi alapú szolgáltatások fejlesztésére – indokolja a felhívást a kormány.

A projekt célja

A projekt célja a nagylétszámú intézeti ellátási forma kiváltása, és magas minőségű, hozzáférhető közösségi ellátási formák kialakítása.

A lakhatási szolgáltatások

- legfeljebb hat fő számára kialakított lakás vagy ház, vagy
- hét-tizenkét fő számára kialakított lakás vagy ház,
- legfeljebb 25 fő elhelyezésére szolgáló épületben vagy épületek együttesében

alakíthatók ki.

Szakmai koordinációs műhely

A projektet a Fogyatékos Személyek Esélyegyenlőségéért Közhasznú Nonprofit Kft. által létrehozott szakmai koordinációs műhely készítette elő. [A műhely munkáját az EFOP – egy februárban kiírt felhívás keretében – 2,5 milliárd forinttal támogatta.](#)

forrás: kamaraonline.hu

Kerekes székes utast nem volt hajlandó elvinni a buszsofőr Budapesten – videó

Egy elektromos kerekesszékes utast nem volt hajlandó elvinni a 133-as busz sofőrje Budapesten. Az eset az RTL Klub kamerái előtt történt, ahol a stáb éppen egy másik mozgássérülttel forgatott.

Mikor a sofőr látta, hogy felvétel készült arról, hogy nem vette fel a kerekes székes nőt, az összes utast leszállította. Mikor a riporter megkérdezte miért nem vette fel a nőt, durván elküldte melegebb éghajlatra.

A mozgássérült nőt egyébként a következő járat gond nélkül felvette.

A BKK-nál nincs olyan előírás, amely megtiltaná, hogy elektromos kerekesszékeseket vegyenek fel.

A másik mozgássérült segítőtje a stábnak elmondta, hogy a férfivel is többször megesett, hogy nem vette fel a busz, ezért ombudsmanhoz fordultak.

Az utóbbi időben több mozgássérült, kerekesszékes emberrel fordult elő hasonló eset.

A BKK szerint a sofőrnek kell mérlegelni, hogy felveszi-e az adott utast, vagy nem.

videó: <http://hir.ma/kulfold/szines-hirek/kerekesszekes-utast-nem-volt-hajlando-elvinni-a-buszsofor-budapesten-video/693014>

forrás: hir.ma

Drámai vallomás! Öngyilkossági kísérlete miatt lett kerekesszékes a magyar paralimpikon

Dani Gyöngyi tiniként tett öngyilkossági kísérletet, emiatt került kerekesszékebe. A paralimpiai vívót ezután még egy tragédia érte.

Dani Gyöngyi többszörös ezüst- és [bronzérmes paralimpiai vívó](#) élete kicsit sem indult könnyen. Nagyon nehéz volt a kamaszkora, önbizalomhiányos volt, értékzavarban szenvedett, majd egy bandába is beállt, mert úgy érezte, ott szeretik.

Inni kezdett, kimaradt az iskolából, ráadásul akkori párját is megcsalta, aki nagyon megverte ezért. Ezt követően elhatározta, hogy öngyilkos lesz, felment a 4. emeletre és leugrott onnan - írja a Best magazin

Az esést túlélte, de a gerincvelője elszakadt, így ettől kezdve [kerekes székes lett](#). Bár mindent megtett azért, hogy újra lábra tudjon állni, de semmi nem használt, végül imádkozni kezdett.

Dani Gyöngyivel két tragédia is történt eddig élete során/Fotó:Isza Ferenc

Az imáimban kezdetben még titkon ott volt, hogy Jóisten talán segít lábra állnom.

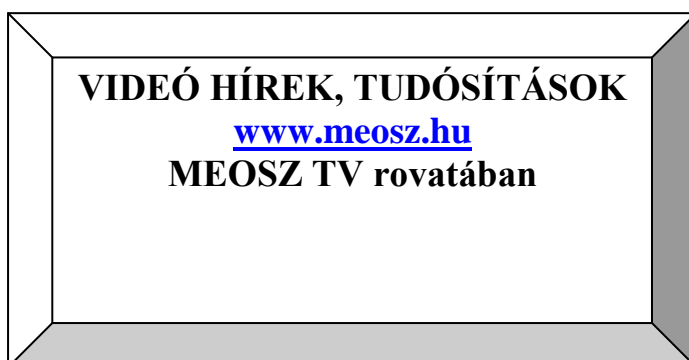
Aztán rájöttem, hogy nem az a legnagyobb csoda, ha fizikailag lábra állok, hanem az, ha kerekesszékekben ülve is képes vagyok valamit hordozni és adni az embereknek.

Balesete előtt is részese volt az életének a sport, amit ezután sem hagyott abba és rengeteg sportágat kipróbált. Sőt még az igaz szerelem is rátalált Pancsa József személyében, aki a paralimpiai bizottság egyik alapítója volt és neki köszönhette azt is, hogy indulhatott [a paralimpián](#).

Összeházasodtak, majd a következő tragédia 2011-ben érkezett, amikor férje kórházba került és meghalt.

Nehezen, de sikerült feldolgoznia a történeteket, azóta pedig a szerelem újra rátalált és két évvel ezelőtt egy kisfia is született.

forrás: blikk.hu

A MEOSZ tagegyesületei és partnerei információi --- EGYESÜLETI INFORMÁCIÓK ---

-HÍREK-

Érzékenyítő Esélynap Kiskunhalason

A Mozgáskorlátozottak Kiskunhalasi Egyesülete szervezésében megtartott rendkívüli napon a helyi rendőrök is részt vettek.

Az egyesület Érzékenyítő Esélynapot tartott 2016. szeptember 16-án Kiskunhalas főterén. A szervezők célja az volt, hogy megmutassák az egészséges embereknek, hogy a fogyatékkal élők sem mások, mint ők.

A Kiskunhalasi Rendőrkapitányság munkatársai hasznos közlekedésbiztonsági tanácsokat adtak a közönségnek és felhívták a figyelmüket a kerekesszékekkel közlekedés veszélyeire.

A résztvevők kipróbálhatták, hogy milyen sötétben, egy úgynevezett vakszobában mozogni. A fogyatékkal élők és mozgáskorlátozottak régóta gyakorolt énekes, táncos, verses műsorral

készültek és nem utolsó sorban a kilátogatók közelebbről is megismerkedhettek és beszélgethettek a fellépőkkel.

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET

-MUNKAAJÁNLATOK-

Csomagoló (Budapest-Üllő)

Jelige: "HUMAN"

Megváltozott munkaképességű álláskeresők jelentkezését várjuk csomagoló munkakörbe.

Feladat:

- tankönyvek kiszedése, összekészítése, csomagolása
- könyvtári könyvekbe etikettek ragasztása

Munkavégzés helye: Üllő (raktár)

- Népligetből ingyenes buszjáratot biztosítunk (nem akadálymentes)

Teljes munkaidőben, egy és két műszakos munkarendben.

Bérezés: 750Ft/óra + műszakpótlék

Azonnali munkakezdés!

Jelentkezni a MEOSZ Álláskulcs Munkaerőpiaci Szolgáltató Irodájánál lehet "HUMAN" jeligével. Jelentkezését az allas@meosz.hu e-mail címre küldje.

Ha még nem regisztrált álláskeresőnk [itt regisztrálhat](#). Csak regisztrált álláskeresőink jelentkezését tudjuk továbbítani!

Jelentkezési határidő: 2016 október 21.

•

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET

